

Jézus Krisztus valóban Isten!

Kérdés:

„Az

„Istennek formájában vala” kifejezés, amely Fil 2:6-ban található,

azt sugallja-e, hogy Krisztus nem volt Isten?

Noha annyira megdöbbent bennünket néhány szöveg egy-egy igében, hogy meg sem figyeljük a szakasz többi részét. Pedig legtöbb esetben azok a szavak szövegkörnyezetükben értendők. Ez a helyzet a kérdéső által felvetett igében is. Az „alak” (görögül: morphe) főnevet kótszer használja a Szentírás Fil 2:6-7-ben, és mindkét esetben Krisztusra vonatkoztatva: „Istennek formájában vala” (6. vers), és „szolgai formát vevőn” (7. vers). Az első esetben az ige abban a formájában áll le Krisztust, amelyben még emberről írték előtte. A második esetben pedig a szöveg a testben megjelent Megváltót jellemzi. Ebből az következik, hogy a kifejezés Krisztus Isten formájára vonatkozik.

Másodszor,

figyeljük meg, hogy amikor az ige második alkalommal használja a főnevet, a hozzá kapcsolódó ige: a „felvenni, elfogadni”, ami arra utal, hogy Krisztusnak ez az Isten formája nem egyenlő természetű Isten formájával! Nem arra utal, aki testről írték előtte, hanem arra, aki utána lett. Amikor a szöveg azt mondja: „szolgai formát vevőn”, ez nem azt jelenti, hogy úgy nézett ki, vagy olyan volt a külső megjelenése, mint egy szolgának. Azt jelenti, hogy amikor ember formájában jött el, akkor valóban szolgává lett. A kifejezés magában foglalja a rendeltetést (vagyis eljövételének célját) és anyának valóban.

Harmadszor: az

„Istennek formájában vala” azt fejezi ki, ki volt Krisztus Istenben. Nem úgy nézett ki, mint Isten, hanem maga volt Isten. Olyan forma volt, amilyen csak Istennek van. Más szóval, „Isten formája” olyan létező, ami csak az isteni lény sajátja. Az angol New International Version Biblia így adja vissza ezt a kifejezést: „Isteni természetűben”. Ez nagyon is helyesen utal arra, hogy a „forma” Krisztus természetét jelenti, mielőtt még emberré lett volna. Ez idegennek tűnhet számára, mert mi valaminek a megjelenésére, vagy alakjára használjuk a „forma” szót, de a Pál által használt kifejezéssel nem ez a helyzet. Ez arra a formára utal, ami egy személy természetét határozza meg, vagy áll le. Jézus nem csupán szerepként jött el, hogy olyan, mint egy szolga, vagy olyan, mint Isten, hanem valóban szolga volt és valóban Isten volt!

Negyedszer: A

kifejezésnek ezt az értelmet adja a 6. vers kijelentése: „Jézus nem tekintette zsékmánynak azt, Istennek egyenlő”. A „zsékmánynak tart” vagy „ragaszkodik valamihez”

(görögül: harpagmos) jelentése:

„Él valaki ragaszkodik valamihez, ami már egyébként is az” - ami ebben az

esetben az isteni természet. Mielőtt Jézus emberré lett, ahelyett, hogy

ragaszkodott volna Istennek valóban egyenlőségéhez, „Istenben maradt”, szolgai formát vevőn” (7. vers)

döntött, hogy megalázza magát, mégpedig egy szolga szintjére. Aki Istenben is

Isten volt, "aki Isten szolgája" lett (1. Mózes 53:11-12). Ez Isten mérhetetlenül nagy szeretetnek csodálatos és dicsőséges kinyilatkoztatása!

Mit jelentenek

Zsid 1:3 szavai: "Éz az ő dicsőségének visszatérő zödése"?

A Biblia ebben

a szakaszban Krisztusnak emberrétele előtti, isteni természetével foglalkozik. Az angol New International Version Biblia Á-gy fordítása: "Éz az Ő [Isten] Istennek pontos kiábrázolása". Mindkét fordítást igen nehéz értelmezni, ezért egy jó bibliai lexikon, vagy kommentár sokat segíthet a kérdés megválaszolásában.

Erre a

kérdésre nem válaszolhatunk anélkül, hogy ne utalnánk néhány görög szóra, amit Pál használt ebben a szakaszban. Két kifejezés közül az egyik nagy jelentőségű. Az első a karakter, amit az iménti fordítás "Éz pontos kiábrázolás"-nak fordít. Ebből származik a magyar nyelvben is már elfogadott "Ézkarakter", "Ézkarakteres" szó. Ez egy tárgy vagy személy megkifejező neveit, vonásait jelenti.

A második

görög kifejezés a hupostasis, aminek jelentése: "Éz szemely, Isten". A görög irodalmi szövegekben ezt olyankor használják, amikor valaminek az alapjára, Istenre akarnak utalni. A Zsidókhoz Á-rt levélben Istenre, Istenre utal ez a szó.

Ez a szakasz

két fontos gondolatot tartalmaz. Először: Krisztus teljesen Isten, mert rendelkezik Istennek megkifejező és kizárólagos vonásaival. Másodsor: kihangsúlyozza, hogy Jézus Krisztusban Isten nyilatkoztatta ki magát. Benne felismerhetjük Isten egyedülálló vonásait, ami megkifejező neveit. Őt minden más Istentől. Csakis Krisztus - aki teljesen Isten - tudja kinyilatkoztatni színmunkra Isten természetének teljességét (v. Kol 1:19).

Á

Angel Manuel Rodriguez